

Hospodář byl rád, že může jednoho z té čilé partičky světit do dobrých rukou. Malického (byl to později náš chovný kozel Vito) jsme natřeli hlenem z mrtvého kůzlátka, což možná zní odpudivé, avšak pro Bärli tím pádem „voněl“ stejně jako její vlastní potomstvo, takže mu okamžitě dala napít. Marka i dítě v pořádku – pro oba dva zkrátka nakonec přece jenom šťastný konec.

Avšak zpět k bolestem. Bolesti? Důkazy bývají, tak jako u ryb z kapitoly „Světýlko ve věži“, stále ještě zpochybňovány. Mohli bychom se vydat do oblasti neurologie a uvést všemožné argumenty, proč lze z podobných impulzů a průběhu signálů, mozkových vzorců, ganglií a hormonů usuzovat, že zvířata mají analogické pocity k těm našim. Nejde to ale mnohem jednodušejší? Bärli každopádně předvedla veškeré vzorce chování, které se vyskytují i u lidí. Skřipání zuby (což u koz jindy nepozoruje), nechtivenství, polehávání, apatii. Opravdu vám to nepřipomíná vaše vlastní zkušenosti s bolestí?

Existují však ještě pádnější důkazy, které poskytují naše slepice, kozy a koně. Všechna tato zvířata jsou držena za elektrickým plotem přízřebným konkrétnímu druhu, aby setrvala na vykázaném místě. Elektrický plot – to zní hrozně, avšak jiná řešení jsou sotva možná. Ostnatý drát odpadá kvůli nebezpečí zranění, dřevěná ohrada by alespoň pro kozy nebyla trvalou překážkou a koně by časem iak sloupky, tak prkna rozhryzali. Jak takový elektrický plot funguje, jak na zvířata působí, o tom se pravidelně přesvědčuji sám. Když ráno ponořen v myšlenkách chodívám ke koním, abych jim vymezil další kus pastviny, občas zapomenu vypnout proud. Potom mne z mého snění probere prudká rána a já mám zlost sám na sebe. V následujících dnech se pokáždě několikrát ujistím, že přístroj zásobující plot elektřinou je

opravdu vypnutý. Něco takového probouzí instinkty a ty jsou v podobných situacích velmi silné.

Právě takový účinek má plot na zvířata. Jednou či dvakrát zakusí, jak nepříjemný takový dotyk je a na příště se mu vyhnou. Elektrický plot způsobí počáteční bolest a všechno ostatní už obstará pouhá vzpomínka na ni. Přesně jako u mne. Proto jsem přesvědčen, že naše zvířata vnímají zásah elektrickým proudem právě tak jako já. A nejen naše domácí zvířata. U drůbeže sít, která je pod napětím, především odhání lišku, což funguje velmi dobře. Sedláci oploucí svá kukuřičná pole nabíťmi dráty, aby je uchránili před divokými prasaty, a ti chovatelé domácích zvířectva, kterým se viditelné plotty nelíbí, mohou kabely ukryt do země. Pokud kočka či pes narazí na tuto hranici, následuje rána ze speciálního obojku. Zda je to v pořádku, je každému přenecháno k vlastnímu uvážení. Pravdou však zůstává, že všechny tyto bytosti – včetně mě – pociťují bolest a instinktivně z ní vyvozují tytéž důsledky.